

DOPORUČENÍ KOMISE (EU) 2020/1364**ze dne 23. září 2020****o legálních cestách k ochraně v EU: podpora znovusídlování, přijímání humanitárních osob a další doplňkové cesty**

EVROPSKÁ KOMISE,

S ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

Zatímco:

- (1) Počet uprchlíků a dalších, kteří potřebují mezinárodní ochranu, globálně roste. V důsledku toho je třeba posílit schopnost Unie plnit svou morální povinnost poskytovat účinnou pomoc. Všechny členské státy by se měly podílet na společném úsilí Unie prokázat solidaritu těm, kteří potřebují mezinárodní ochranu tím, že nabídnou právní cesty do Unie a zlepší prostor ochrany mimo Unii.
- (2) Cílem tohoto doporučení je podporovat trvalé úsilí členských států při zajišťování a zlepšování zákonných a bezpečných kanálů pro ty, kteří potřebují mezinárodní ochranu. Doporučená akce má zejména ukázat solidaritu vůči zemím mimo EU, kde je vysídleno velké množství lidí, kteří potřebují mezinárodní ochranu, přispět k mezinárodním iniciativám v oblasti přesídlování a přijímání osob z humanitárních důvodů a k lepšímu celkovému řízení migrace.
- (3) Unie pracuje na rozvoji a zdokonalení prostoru ochrany v zemích tranzitu, určení nebo v prvním azylu, aby pomohla jak lidem, kteří potřebují mezinárodní ochranu, tak zvláště zranitelným migrantům, jakož i pomoci hostitelským komunitám. Programy regionálního rozvoje a ochrany (¹) v oblasti afrického mysu Horn a severní Afriky a na Středním východě mimo jiné podporuje udržování a zlepšování prostoru ochrany prostřednictvím rozvoje kapacit vnitrostátních systémů a podpory orgánů a občanské společnosti. Poskytují ochranu tím, že nabízejí přímou pomoc těm, kteří potřebují mezinárodní ochranu. Všechny akce provádějí prováděcí partneři. Programy podporují trvalá řešení pro ty, kteří potřebují mezinárodní ochranu, zejména přesídlení, zajištěním detekční kontroly a registrace, usnadněním účinného určení postavení uprchlíka a přímou podporou přesídlovacích operací Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR). .
- (4) Přesídlení je důležitým nástrojem, který nabízí ochranu osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, a prokazuje globální solidaritu se zeměmi mimo EU, aby jim pomohl vyrovnat se s velkým počtem lidí prchajících před válkou nebo pronásledováním. Je také klíčovým prvkem komplexní azylové a migrační politiky Unie: přesídlení tím, že nabízí bezpečné a legální cesty pro ty, kteří potřebují ochranu, pomáhá zachránit životy, omezit nelegální migraci a čelit obchodnímu modelu pašeráckých sítí. Přesídlení je také důležitou a nedílnou součástí komplexního přístupu k migraci při zapojení partnerských zemí do celého spektra oblastí souvisejících s migrací.

- (5) UNHCR potvrdil, že potřeba globálního přesídlení zůstává vysoká, s 1,44 miliony případů v roce 2020. Očekává se, že tento počet v příštích letech vzroste.
- (6) První globální fórum pro uprchlíky, které se konalo v prosinci 2019, zhodnotilo pokrok při provádění globálního paktu UNHCR o uprchlících ⁽²⁾. Mobilizovala širokou mezinárodní podporu při hledání trvalých řešení pro světové uprchlíky, včetně řešení pro přesídlení a rozšíření počtu a rozsahu legálních cest dostupných pro ty, kteří potřebují mezinárodní ochranu. Tříletá strategie UNHCR (2019–2021) v oblasti přesídlování a doplňkových cest poskytuje plán jejich rozšiřování tím, že nabídne více míst, mobilizuje více aktérů a vytváří přívětivější společnosti. V zájmu převzetí globální vedoucí úlohy v oblasti znovusídlování se členské státy vyzývají, aby podporovaly provádění této strategie a bojovaly proti současnému trendu globálního snižování počtu přesídlených zemí a prudkého poklesu příslibů přesídlení ⁽³⁾.
- (7) Od roku 2015 pomohly dva úspěšné programy znovusídlování sponzorované EU, zahrnující účast značného počtu členských států, více než 70 000 nejzranitelnějších osob, které potřebují mezinárodní ochranu, najít útočiště v Unii. V letech 2015 až 2018, kdy se výrazně změnilo prostředí globálního přesídlování, se roční přesídlení do členských států ztrojnásobilo, přičemž podíl EU na globálním přesídlování vzrostl z méně než 9% před rokem 2016 na 41% v roce 2018. Toto zvýšení ukazuje přínos a potenciál EU spolupráce a koordinace na úrovni v oblasti znovusídlování. Ukazuje také důležitost financování z rozpočtu EU, přičemž 1 miliarda EUR je věnována přímé podpoře úsilí členských států o znovusídlování na období 2015–2020.
- (8) V rámci prvního programu EU pro znovusídlování ⁽⁴⁾ se členské státy společně s přidruženými státy v Dublinu dohodly na přesídlení 22 504 osob, které potřebují mezinárodní ochranu ze Středního východu, z oblasti afrického mysu Horn a severní Afriky, po dobu 2 let (2015–2017) ⁽⁵⁾. Celkem bylo v rámci tohoto prvního úspěšného systému EU přesídleno 19 452 osob (86% z celkového příslibu).
- (9) V rámci druhého programu EU pro znovusídlování ⁽⁶⁾ se členské státy dohodly na přesídlení 50 039 osob, které potřebují mezinárodní ochranu, z Turecka, Libanonu, Jordánska a ze zemí podél středomořské trasy, zejména podporou mechanismů nouzového tranzitu zavedených UNHCR v Nigeru (2017) a Rwandě (2019). Tento program byl úspěšný, přesídlilo 43 827 lidí (88% z celkového příslibu).
- (10) Za účelem maximalizace počtu znovusídlení a dobrého využití dostupného financování mají členské státy, které dosud plně neprovedly své sliby v rámci druhého programu EU pro znovusídlování, příležitost tak učinit v letech 2020 a 2021, aby splnily své předchozí závazky.
- (11) Podle prohlášení EU a Turecka ⁽⁷⁾ bylo do poloviny září 2020 přesídleno více než 27 000 lidí ⁽⁸⁾. Členské státy přesídlily další osoby, které z Turecka potřebují mezinárodní ochranu, prostřednictvím svých vnitrostátních programů.
- (12) Unie musí přejít od programů přesídlování ad hoc k režimům, které fungují na základě stabilního rámce, který zajišťuje udržitelnost a předvídatelnost programů Unie pro znovusídlování. Za tímto účelem navrhla Komise v roce 2016 nařízení, kterým se stanoví rámec Unie pro znovusídlování ⁽⁹⁾, který poskytne bezpečné a právní cesty k mezinárodní ochraně těm, kteří to potřebují, v rámci generální opravy azylového

systemu Unie. V červnu 2018 bylo dosaženo částečné prozatímní politické dohody, která zahrnovala přidání humanitárního přijetí - vedle přesídlení - do oblasti působnosti navrhovaného nařízení. Rychlé přijetí návrhu je důležitým prvkem účinnější, spravedlivější a stabilnější azylové a migrační politiky EU, včetně stabilního rámce pro znovusídlování.

- (13) Aby bylo zajištěno úsilí přesídlení pokračovat, dokud rámec stabilní, je na místě, Komise vyzvala členské státy, aby předložily závazky přesídlení do roku 2020 na 9.^{ročníku} Přesídlovací Forum v červenci 2019. To bylo založeno na dohodnuté priority pro toto období v souladu s UNHCR se promítá potřeba globálního přesídlení do roku 2020 a doporučení UNHCR pro plánování přesídlení EU do roku 2020, která požadovala 30 000 míst pro rok 2020. Výsledkem bylo necelých 29 500 příslibů předložených členskými státy. Tento značný celkový příslib, který představuje více než 50% všech míst pro znovusídlování, které státy poskytly UNHCR pro rok 2020, zdůrazňuje pokračující závazek členských států nabízet ochranu, zachraňovat životy a nabízet důvěryhodné alternativy k nelegálním pohybům.
- (14) Na pozadí předpokládaných potřeb globálního přesídlení do roku 2020, tříleté strategie UNHCR (2019–2021) pro přesídlování a doplňkové cesty a prvního globálního fóra pro uprchlíky (prosinec 2019) tento významný příslib členských států potvrzuje úlohu EU jako světový lídr v oblasti přesídlování.
- (15) Volba prioritních regionů pro znovusídlování v rámci závazku do roku 2020 vychází z globálních odhadovaných potřeb UNHCR v oblasti přesídlování a potřeby pokračovat v provádění prohlášení EU-Turecko z března 2016. Členské státy by měly pokračovat v přesídlování také z Turecka, Jordánska a Libanonu od klíčových afrických zemí podél a vedoucí k trase přes centrální Středomoří, včetně Libye, Nigeru, Čadu, Egypta, Etiopie a Súdánu. Měly by také podporovat mechanismy nouzového tranzitu v Nigeru a Rwandě a poskytovat místa pro nouzové přesídlení.
- (16) Na pomoc členským státům při plnění cíle 29 500 míst v roce 2020 bylo z rozpočtu Unie uvolněno přibližně 300 milionů EUR (¹⁰). S výhradou pravidel Azylového, migračního a integračního fondu (AMIF) mohou členské státy získat pobídku ve výši 10 000 EUR na přesídlenou osobu z prioritních regionů nebo zvláště zranitelných skupin a 6 000 EUR na další přesídlení.
- (17) V období od ledna do března 2020 bylo v EU v rámci zástavy do roku 2020 více než 3 600 osob znovusídlených v EU. Vypuknutí pandemie koronavirů však vedlo k vážnému narušení přesídlovacích operací. Členské státy, UNHCR a Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) pozastavily tyto operace od poloviny března 2020. Dne 18. června 2020 UNHCR a IOM oznámily obnovení cesty přesídlení pro uprchlíky (¹¹). Od léta začalo několik členských států postupně obnovovat svoji přesídlovací činnost.
- (18) Tato bezprecedentní celosvětová zdravotní hrozba a opatření k zabránění šíření viru měla značný dopad na všechny operace a postupy související s přesídlením, přijetím humanitární pomoci a sponzorováním ze strany komunity. Je zřejmé, že je třeba koordinovat EU, aby se maximalizoval dopad přijatých opatření.
- (19) Ve svých *pokynech k provádění příslušných ustanovení EU v oblasti azylového a návratového řízení a znovusídlování* (¹²) vyzvala Komise

členské státy, aby i nadále projevovaly solidaritu těm, kteří potřebují mezinárodní ochranu, a zemím mimo EU, které jsou hostiteli velkých počty uprchlíků tím, že v maximální možné míře zajistí kontinuitu postupů souvisejících s přesídlením. Komise vyzvala členské státy, aby zvážily nové způsoby práce, jako jsou dálkové pohovory nebo přesídlení dokumentace. V těchto tématech poskytl Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO) rychlou operativní podporu díky sérii tematických online setkání v rámci sítě pro přesídlování a humanitární přijímání.

- (20) S ohledem na rušivý účinek pandemie koronavirů na provádění závazků přijatých v rámci závazků stanovených v roce 2020 se Komise rozhodla prodloužit prováděcí období po roce 2020, aby zajistila, že členské státy budou mít dostatek času na úplné provedení těchto závazků. Původní jednorozhodný program bude proto přeměněn na dvouletý program na období 2020–2021, během kterého by členské státy měly provést 29 500 příslibů. Kromě toho se členské státy vyzývají, aby pokud možno zvážily další národní programy znovuosídlování financované státem.
- (21) Aby bylo zajištěno plynulé pokračování úsilí EU v oblasti znovuosídlování po přerušení způsobeném pandemií koronavirů, měly by se od roku 2022 uvažovat o nových programech znovuosídlování s přihlédnutím k finančním zdrojům přiděleným v Azylovém a migračním fondu na období 2021–2027 na podporu závazků členských států. Ambicí Unie zůstává nastoupit na cestu neustále rostoucího počtu přesídlení v nadcházejících letech.
- (22) Kromě finanční podpory EU jsou zavedena různá opatření, která mají členským státům pomoci přesídlit lidi. Úřad EASO si klade za cíl pomoci členským státům splnit jejich přísliby týkající se znovuosídlení. Nástroj na podporu znovuosídlování v Istanbulu, který funguje od dubna 2019 (pilotní fáze), podporuje úsilí členských států o přesídlení z Turecka. Síť pro znovuosídlování a humanitární přijímání, kterou podporuje úřad EASO a který funguje od ledna 2020, navíc podporuje spolupráci a sdílení znalostí mezi členskými státy se zaměřením na konkrétní témata EU. Síť byla hlavním fórem pro členské státy k řešení dopadů pandemie koronavirů prostřednictvím sdílení informací a vzájemného učení.
- (23) Kromě toho je v souladu s tříletou strategií UNHCR (2019–2021) v oblasti přesídlování a doplňkových cest vhodné prosazovat zavedení nebo další využívání modelů přijímání z humanitárních důvodů a dalších doplňkových cest jako dalšího způsobu přijímání. kromě přesídlení rozšířit počet míst nabízených bezpečnými a legálními cestami.
- (24) Navrhované nařízení o rámci Unie pro znovuosídlování předpokládá poskytnout členským státům finanční prostředky na přijímání osob z humanitárních důvodů.
- (25) S ohledem na rozmanitost modelů přijímání z humanitárních důvodů již v členských státech a v zemích mimo EU existuje celá řada slibných zkušeností, které lze rozšířit nebo replikovat v jiných členských státech.
- (26) Několik členských států zavedlo programy sponzorství Společenství (¹³), které mohou podpořit přesídlení, přijetí humanitární pomoci a další doplňkové cesty. Ve všech případech mohou soukromí sponzoři, skupiny soukromých osob nebo neziskové organizace hrát strukturovanou roli při přijímání a integraci těch, kteří potřebují mezinárodní ochranu.
- (27) V souvislosti s přesídlením mohou režimy sponzorování komunit pomoci členským státům zvýšit počet míst znovuosídlení a úspěšně integrovat uprchlíky do přijímajících hostitelských komunit. Na základě silného partnerství mezi státem a organizacemi občanské společnosti, jednotlivci

nebo skupinami jednotlivců, soukromí sponzoři obvykle poskytují finanční, praktickou a morální podporu pro přijímání nebo integraci uprchlíků. Jak prokázala studie z roku 2018 o proveditelnosti a přidané hodnotě sponzorských programů ¹⁴ (), modely sponzorství komunity mohou mít mnoho různých forem. V závislosti na jejich koncepci a cíli pomáhají zvyšovat počet přijímacích míst dostupných osobám, které potřebují ochranu, umožňují rychlejší a efektivnější integraci, zlepšují veřejnou podporu pro uprchlíky a znovusídlování a pomáhají předcházet nelegálním dalším pohybům znovusídlených osob.

- (28) Mezi další formy komunitního sponzorství nad rámec přesídlování, které mohou sloužit jako model, patří to, co některé členské státy a soukromé organizace označují jako „humanitární koridory“, konkrétně model sponzorství komunity, který v současné době provádějí organizace založené na víře v Itálii, Francii a Belgii v spolupráce s příslušnými národními vládami. Podle tohoto modelu jsou soukromí sponzoři zapojeni do všech fází přijímacího procesu, od identifikace osob, které potřebují mezinárodní ochranu, až po jejich předání do dotčeného členského státu. Rovněž zajišťují přijímací a integrační úsilí a nesou související náklady. Od roku 2016 touto cestou dorazilo do Evropy více než 2 700 lidí, kteří potřebují mezinárodní ochranu, zejména do Itálie a Francie.
- (29) S ohledem na výhody sponzorství ze strany Společenství by Unie měla dále podporovat přístup EU ke sponzorování ze strany Společenství, který by vycházel ze stávajících zkušeností členských států a zahrnoval úřad EASO. Unie bude i nadále poskytovat podporu budování kapacit aktérů občanské společnosti zapojených do programů sponzorování komunit a podporuje nadnárodní výměny informací o sdílení znalostí s cílem rozšířit stávající programy sponzorování komunit, vytvářet nové programy, a to i v členských státech, které dosud tyto programy neprovedly. V roce 2019 Komise za tímto účelem vyhlásila zvláštní výzvu k předkládání návrhů v rámci akčního programu Unie AMIF ¹⁵ (). Podpora doplňkových cest pro lidi, kteří potřebují ochranu a jejich další integrace, je jedním z témat obsažených ve výzvě k předkládání návrhů na nadnárodní akce v oblasti azylu, migrace a integrace v rámci pracovního programu AMIF 2020 ¹⁶ ().
- (30) Pandemie koronaviru ovlivnila také sponzorské programy komunity. Ve svých pokynech k provádění příslušných ustanovení EU v oblasti azylových a návratových řízení a znovusídlování Komise vyzvala členské státy, aby udržovaly otevřené komunikační kanály se sponzory, informovaly je o vývoji a pokračovaly v náborech a prověřování sponzorů s cílem zvýšit budoucí hostování dostupnost.
- (31) Jak zdůraznil UNHCR, sloučení rodiny je všeobecně uznáváno jako klíčový faktor pro úspěšnou integraci v hostitelské zemi. Násilně vysídlené osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, často čelí mnoha výzvám ohledně jejich práva na sloučení rodiny, jako jsou zdlouhavé a náročné administrativní procesy ¹⁷ (). To může vést k pokusům o obcházení pravidel nebezpečnou nelegální migrací. Usnadnit přístup k právu na sloučení rodiny v souladu se směrnicí o sloučení rodiny ¹⁸ () Se členské státy vyzývají, aby zavedly programy pomoci při sloučení rodiny, které zlepší přístup k informacím a zjednoduší proces podávání žádostí o víza. Kromě toho se členské státy vyzývají, aby v případech, které nespádají do oblasti působnosti směrnice o sloučení rodiny, zavedly programy přijímání osob z humanitárních důvodů, jako je například sponzorství založené na rodině.

- (32) Aby se využily dovednosti, kvalifikace a motivace jednotlivců, kteří potřebují mezinárodní ochranu, je třeba prozkoumat i další doplňkové způsoby přijímání, například vzdělání nebo práci. Několik členských států podporuje programy, které usnadňují přístup ke stávajícím právním cestám těm, kteří potřebují mezinárodní ochranu, jako jsou studenti nebo pracovníci. Členské státy se vyzývají, aby při těchto postupech používaly nástroj EU pro profil dovedností pro státní příslušníky třetích zemí. Tento vyhrazený online nástroj pomáhá mapovat a dokumentovat dovednosti a kvalifikace lidí z migračního prostředí (¹⁹).
- (33) Odhaduje se, že méně než tři procenta uprchlíků na celém světě mají přístup k vysokoškolskému vzdělání (²⁰). I když mají dovednosti a potřebné znalosti, často jim chybí informace a finanční prostředky, aby se mohli ucházet o vysokoškolské nebo postgraduální programy v Unii. Členské státy by měly zvážit zlepšení přístupu mladých lidí, kteří potřebují mezinárodní ochranu, na univerzity, a usnadnit jim tak přijímání na jejich území jako studentů. Tyto iniciativy mohou vyžadovat proaktivní výběrový proces v zemích mimo EU, jazykové školení, flexibilitu kritérií pro přijetí do studijních programů i stipendia a specializovaná integrační opatření při příjezdu. Po ukončení studia studenti, kteří chtějí zůstat v dotyčném členském státě v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 (²¹) by mělo mít prospěch z poradenství a pomoci při hledání zaměstnání.
- (34) Pro usnadnění provádění těchto programů bude Komise podporovat vzájemné učení a výměnu zkušeností mezi členskými státy a prozkoumá možnosti finanční podpory EU při navrhování a rozvoji těchto cest pro studenty.
- (35) Členské státy by měly dále zvážit spolupráci ve spolupráci se soukromým sektorem, zaměstnavateli, odbory a občanskou společností na rozvoji inovativních mezinárodních programů mobility pracovních sil pro ty, kteří potřebují ochranu.
- (36) Úřad EASO bude společně se sítí pro znovusídlování a přijímání osob z humanitárních důvodů pomáhat členským státům navrhovat a provádět programy pro přijímání osob z humanitárních důvodů a další doplňkové cesty.
- (37) Při provádění programů znovusídlování, přijímání osob z humanitárních důvodů a dalších doplňkových programů by členské státy měly zohlednit povinnosti stanovené v Úmluvě OSN o právech osob se zdravotním postižením.
- (38) Aby bylo zajištěno monitorování provádění programů EU pro znovusídlování v letech 2020 a 2021, měly by členské státy na požádání podat Komisi zprávu o osobách znovusídlených na jejich území v souladu se svými přísliby s uvedením země, ze které byla osoba znovusídlena. Komise bude rovněž sledovat různé projekty a programy pro přijímání osob z humanitárních důvodů prováděné v členských státech, aby udržovala přehled všech legálních cest pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, a počet míst nabízených prostřednictvím těchto kanálů.
- (39) Toto doporučení by mělo být určeno členským státům. Přidružené státy v Dublinu se vyzývají, aby přispěly ke společnému úsilí o znovusídlení v Evropě i ke společnému úsilí ve vztahu k dalším doplňkovým cestám.

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

ZVÝŠENÍ POČTU ČLENSKÝCH STÁTŮ ZAPOJENÝCH DO PŘESÍDLOVÁNÍ A HUMANITÁRNÍHO VSTUPU

1. Členské státy by měly přispět k zajištění zákonných cest pro ty, kteří potřebují mezinárodní ochranu, v duchu mezinárodní solidarity se zeměmi prvního azylu nebo tranzitu a posílit vzájemnou solidaritu.

ZVYŠOVÁNÍ ÚSILÍ PROVÁDĚNÍ PŘI PANDEMII KORONAVIRU A ZVÝŠENÍ PŘESÍDLENÍ VE STŘEDNÍM OBDOBÍ

2. V návaznosti na zkušenosti dosažené při provádění předchozích programů EU pro znovusídlování a k překlenutí přechodu mezi těmito systémy a stabilním rámcem Unie pro znovusídlování se členské státy vyzývají, aby dosáhly cíle v oblasti znovusídlování dosaženého v rámci závazku v roce 2020 dosáhnout minimálně 29 500 osob potřebuje mezinárodní ochranu ze zemí mimo EU po dobu dvou let (od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2021).
3. Členské státy se vyzývají, aby s ohledem na dopad pandemie koronavirů splnily své závazky učiněné v rámci závazku v roce 2020 co nejrychleji a prakticky proveditelně. Doporučuje se jim, aby zvážili inovativní způsoby práce a přizpůsobili své postupy tak, aby reagovaly na měnící se realitu v praxi, a to i v zemích prvního azylu.
4. Členské státy, které zcela nesplnily své závazky v rámci programu EU pro znovusídlování na období 2018--2019 (²²), se vyzývají, aby tyto závazky provedly v letech 2020 a 2021 v souladu se svými vnitrostátními programy AMIF.
5. V letech 2020 a 2021 by členské státy měly pokračovat v činnostech souvisejících s přesídlením v maximální možné míře uprostřed pandemie koronavirů a zaměřit své závazky:
 - (A) zajistit pokračování přesídlování syrských státních příslušníků a státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti vysídlených v důsledku syrského konfliktu z Turecka s cílem podpořit provádění prohlášení EU a Turecka z března 2016; to zahrnuje aktivaci systému dobrovolného humanitárního přijetí za předpokladu, že byly splněny všechny jeho předpoklady a nepravdělné přechody mezi Tureckem a EU skončily nebo byly alespoň podstatně a udržitelně omezeny;
 - b) zajistit pokračující přesídlování z Libanonu a Jordánska;
 - (C) přispět k pokračující stabilizaci situace ve středním Středomoří přesídlením osob, které potřebují ochranu z Libye, Nigeru, Čadu, Egypta, Etiopie a Súdánu, mimo jiné podporou dočasných mechanismů UNHCR pro nouzovou evakuaci nejzranitelnějších skupin migrantů z Libye nacházející se v Nigeru a Rwandě.
6. Členské státy se vyzývají, aby pružně reagovaly na potřeby nouzového přesídlení po celém světě. Jsou vyzváni, aby provedli co nejvíce závazků v oblasti znovusídlení a řádně využili rozpočet, který mají k dispozici. Měly by provádět své programy znovusídlování v úzké spolupráci s UNHCR a případně s podporou úřadu EASO.
7. Aby se zajistila kontinuita a obnovený růst přesídlovacích operací po narušení způsobených pandemií koronavirů, členské státy se vyzývají, aby přispěly k budoucím programům EU pro znovusídlování. Jsou vyzváni, aby rozšířili své stávající programy znovusídlování, obnovili své předchozí programy znovusídlení nebo vytvořili nové programy pro znovusídlení s cílem rozšířit počet

přijímacích míst, která jsou k dispozici těm, kteří potřebují mezinárodní ochranu, když je znovusídlení možné za bezpečných podmínek pro všechny zúčastněné.

ZAJIŠTĚNÍ PROGRAMŮ NABÍDKY KVALITY

8. Členské státy by měly zajistit, aby všechny fáze procesu znovusídlování probíhaly na vysoké úrovni kvality, zejména (vzdálená) orientace před odjezdem a informace po příjezdu. Jsou vyzváni, aby poskytli adekvátní a dostatečnou přijímací kapacitu s přihlédnutím ke zvýšeným zdravotním problémům, aby byl zaručen rychlý příjezd vybraných osob do Evropy.
9. Členské státy se vyzývají, aby navrhly specializované a účinné programy integrace a sociálního začlenění znovusídlených osob, které zohlední zejména zranitelnost. Jsou vyzváni, aby úzce spolupracovali s občanskou společností a přijímajícími komunitami s cílem zavést nebo rozšířit programy sponzorování komunit pro přesídlení, jejichž cílem je efektivní, lepší a rychlejší integrace přesídlených uprchlíků do hostitelských společností.
10. Členské státy by měly zavést interní programy monitorování a hodnocení za účelem měření účinnosti a efektivity svých programů znovusídlování a příslušných integračních programů.

PODPORA HUMANITÁRNÍHO VSTUPU

11. Členské státy se vyzývají, aby zvýšily počet přijímaných zranitelných osob, které potřebují mezinárodní ochranu, na své území. Kromě přesídlení by měli zvážit zejména zavedení nebo rozšíření dalších forem zákonných cest pro zranitelné osoby, které potřebují mezinárodní ochranu.
12. Kromě toho se členské státy vyzývají, aby usnadnily přístup k právu na sloučení rodiny zavedením programů pomoci při sloučení rodiny, které zlepší přístup k informacím a zjednoduší proces podávání žádosti. Kromě toho jsou vyzváni, aby poskytli způsoby přijímání rodinných příslušníků osob požívajících mezinárodní ochrany prostřednictvím humanitárních přijímacích programů, jako jsou rodinné sponzorské programy.
13. Členské státy se vyzývají, aby přispěly k přístupu EU ke sponzorování komunit, přičemž při navrhování programů přijímání budou v souladu s jejich příslušnými vnitrostátními prioritami a při zohlednění priorit a zájmů vnějších vztahů EU využívat širokou škálu modelů přijímání humanitární pomoci.
14. Členské státy se vyzývají, aby úzce spolupracovaly s občanskou společností při zavádění nebo rozšiřování programů sponzorování komunit jako humanitární cesty pro přijetí, kdy jsou soukromí sponzoři, skupiny soukromých osob nebo neziskové organizace zapojeni do různých fází programu - od identifikace osob, které po jejich příjezdu potřebují mezinárodní ochranu v zemi mimo EU, k integraci.
15. Při navrhování těchto programů sponzorování ze strany Společenství by členské státy a jejich partneři měli definovat transparentní a nediskriminační kritéria výběru pro ty, kteří potřebují mezinárodní ochranu. Od začátku programu by měli zajistit, aby byly jasně definovány příslušné role a odpovědnosti občanské společnosti a vlády ve fázi před a po příjezdu. Členské státy zůstávají odpovědné za bezpečnostní kontroly a přijímací řízení a je třeba zajistit, aby byla zavedena vhodná ochranná opatření a bezpečnostní sítě.

16. Členské státy se vyzývají, aby zavedly nebo rozšířily režimy sponzorování komunit, jejichž cílem je zajistit lepší a rychlejší integraci a sociální začlenění osob, kterým byla poskytnuta mezinárodní ochrana v hostitelských společnostech, a lepší podpora veřejnosti vytvořením vstřícnějších a inkluzivnějších společností.
17. Členským státům se doporučuje, aby udržovaly otevřené komunikační kanály se soukromými sponzory během a po pandemii koronavirů a aby soukromé sponzory aktivně podporovaly sponzorské programy.
18. Členské státy se vyzývají, aby využily různé možnosti spolufinancování EU k podpoře sponzorských programů Společenství.

PODPORA DOPLŇKOVÝCH CEST PRO TY, KTERÉ POTŘEBUJÍ MEZINÁRODNÍ OCHRANU SPOJENÉ S VZDĚLÁVÁNÍM A PRACÍ

19. Členským státům se doporučuje, aby rozvíjely a podporovaly programy, které usnadňují přístup k dalším stávajícím právním cestám pro ty, kteří potřebují mezinárodní ochranu, a případně využívají nástroje EU k mapování a dokumentování jejich dovedností a kvalifikací. Členské státy se rovněž vyzývají, aby co nejdříve zajistily přístup na trh práce, včetně aktivačních programů (například rekvalifikace a zvyšování kvalifikace). Pro usnadnění integrace na trhu práce by členské státy měly úzce spolupracovat se sociálními partnery.
20. Členské státy by měly zvážit zlepšení přístupu mladých lidí, kteří potřebují mezinárodní ochranu, na univerzity tím, že jim umožní kvalifikovat se jako student s ohledem na jejich specifické potřeby. V úzkém partnerství s univerzitami by členské státy mohly zvážit vytvoření specializovaných programů, které by mohly zahrnovat konkrétní, pružnější proces výběru akademiků, finanční podporu a přizpůsobené jazykové kurzy, nebo rozšířit jejich stávající iniciativy. Měly by poskytovat poradenství a pomáhat absolventům, kteří chtějí zůstat v členském státě, hledat práci.
21. Členské státy by měly zvážit spolupráci ve spolupráci se soukromým sektorem a zaměstnavateli na vývoji inovativních mezinárodních programů mobility pracovních sil pro ty, kteří potřebují mezinárodní ochranu, aniž jsou dotčena jejich práva na ochranu.
22. Členské státy se vyzývají, aby přispěly k přístupu EU ke sponzorování komunit s cílem podpořit doplňkové způsoby vzdělávání a práce pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu.

POSÍLENÍ SPOLUPRÁCE MEZI ČLENSKÝMI STÁTY A PODPORA PŘESÍDLLENÍ NA GLOBÁLNÍ ÚROVNI

23. Aby se využily výhody a potenciál spolupráce a koordinace na úrovni EU v oblasti znovuosídlování, přijímání humanitárních osob, sponzorování komunit a doplňkových cest, jsou členské státy vyzvány, aby se účastnily sítě EASO pro znovuosídlování a humanitární přijímání, a jsou vyzvány, aby aktivně přispívaly k jeho jednání a činnosti.
24. Členské státy by měly spolupracovat v rámci sítě EASO pro znovuosídlování a přijímání osob z humanitárních důvodů s cílem usnadnit včasné a hladké obnovení znovuosídlování po zrušení omezení souvisejících s pandemií koronavirů a vyvinout nové způsoby práce a nové postupy, díky nimž budou přesídlovací operace odolnější v střednědobém horizontu.
25. Za účelem dalšího rozšíření přesídlování po celém světě by členské státy měly uzavřít partnerství se zeměmi mimo EU a pomoci jim budovat jejich programy znovuosídlování prostřednictvím budování kapacit a sdílení zkušeností a osvědčených postupů, vycházející z

odborných znalostí úřadu EASO a ve spolupráci s UNHCR a IOM.

MONITOROVÁNÍ

26. Na požádání by členské státy měly sdělit Komisi počet osob znovuusídlených na jejich území v souladu se svými přísliby a upřesnit země, ze kterých byly znovuusídleny.
27. Členské státy by měly průběžně informovat Komisi o přijímání prostřednictvím humanitárních přijímacích programů a jiných doplňkových postupů.

FINANČNÍ PODPORA

28. Členské státy by měly po zbytek svého prováděcího období plně využívat finanční podporu poskytnutou z Azylového, migračního a integračního fondu k plnění závazků v oblasti znovuusídlení, aby bylo zajištěno, že budou provedeny všechny fáze procesu znovuusídlování uvedené v tomto doporučení. na vysokou úroveň kvality.
29. Členské státy by rovněž měly plně využít další možnosti financování EU na podporu a zlepšení přesídlování, přijímání humanitárních osob a dalších doplňkových cest pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu a jejich integraci a sociální začlenění v hostitelských společnostech, zejména v Evropském sociálním fondu a Evropský fond pro regionální rozvoj v souladu s jejich příslušnými cíli.

ADRESÁŘI

Toto doporučení je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 23. září 2020.

Za Komisi

Ylva JOHANSSONOVÁ

Člen Komise

¹
() Spolufinancováno z rozpočtu Unie a prováděno konsorcií pod vedením členských států.

²
() <https://www.unhcr.org/the-global-compact-on-refugees.html>

³
() UNHCR obdrželo v roce 2018 přísliby o přesídlení z 29 zemí ve srovnání s 35 zeměmi v roce 2017; počet odjezdů přesídlení poklesl ze 65100 v roce 2017 na 55680 v roce 2018.

⁴
() Doporučení Komise (EU) 2015/914 ze dne 8. června 2015 o evropském programu znovuusídlování (Úř. Věst.L 148, 13.6.2015, s. 32).

⁵
() Závěry zástupců vlád členských států zasedajících v Radě dne 20. července 2015.

- ⁶
 Doporučení Komise (EU) 2017/1803 ze dne 3. října 2017 o zlepšení právních cest pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu (Úř. Věst.L 259, 7.10.2017, s. 21).
- ⁷
 <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/03/18/eu-turkey-statement/>
- ⁸
 Tato přesídlení byla částečně započítána v rámci programů EU pro znovuosídlování uvedených v 8. a 9. bodě odůvodnění.
- ⁹
 COM (2016) 468 final.
- ¹⁰
 Finanční podpora kombinuje rozpočtové prostředky na roky 2019 a 2020, které byly členským státům dány k dispozici ve dvou splátkách.
- ¹¹
 [https://www.unhcr.org/news/press/2020/6/5eeb85be4/joint-statement-un-refugee-chief-grand-ioms-vitorino-announce-resumption.html?query=resettlement resumption](https://www.unhcr.org/news/press/2020/6/5eeb85be4/joint-statement-un-refugee-chief-grand-ioms-vitorino-announce-resumption.html?query=resettlement%20resumption)
- ¹²
 C (2020) 2516 final.
- ¹³
 V některých zemích se jim také říká „soukromé sponzorské programy“.
- ¹⁴
 <https://op.europa.eu/fr/publication-detail/-/publication/1dbb0873-d349-11e8-9424-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-114630059>
- ¹⁵
 Výzva k předkládání návrhů 2019 AMIF-2019-AG-výzva, téma 1: Podpora integrace osob, které potřebují ochranu, prostřednictvím soukromých sponzorských programů.
- ¹⁶
 Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 26.6.2020 o financování akcí Unie v rámci Azylového, migračního a integračního fondu a přijetí pracovního programu na rok 2020: <https://ec.europa.eu/home-affair/sites/homeaffairs/files/financing/fundings/migration-asylum-borders/asylum-migration-integration-fund/union-actions/docs/c4223-annex-decision-amif-awp-2020.pdf>
- ¹⁷
 <https://www.unhcr.org/uk/protection/basic/5f5743f84/families-together-family-reunification-for-refugees-in-the-european-union.html>
- ¹⁸
 Směrnice Rady 2003/86 / ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. Věst.L 251, 3.10.2003, s. 12).
- ¹⁹
 <https://ec.europa.eu/migrantskills/#/>
- ²⁰
 Odhady UNHCR: <https://www.unhcr.org/tertiary-education.html>
- ²¹
 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. května 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, odborné přípravy, dobrovolné služby, výměnných programů pro žáky nebo vzdělávací projekty a au pair (Úř. věst.L 132, 21.5.2016, s. 21), článek 25.
- ²²
 Doporučení (EU) 2017/1803.

PŘÍLOHA

Přesídlení: přísliby do roku 2020

Členský stát	Celkem míst 2020

Belgie	758
Bulharsko (^{*1})	[25]
Česko	
Dánsko	
Německo	5 500
Estonsko	
Irsko	994
Řecko	
Španělsko	1 000
Francie	5 200
Chorvatsko	100
Itálie	700
Kypr	
Lotyšsko	
Litva	18
Lucembursko (^{*1})	[50]
Maďarsko	
Malta (^{*1})	[20]
Holandsko	1 902
Rakousko	
Polsko	
Portugalsko	1 150
Rumunsko	200

Slovinsko	
Slovensko	
Finsko	850
Švédsko	5 114
Spojené království	6000
CELKOVÝ	29 487

^{*1}
() Provádění příslibů z předchozího režimu (nepočítá se v rámci příslibu do roku 2020).